

Sint-Denijsbode

Annie Proulx, *The Shipping News*

(uitspraak: Proulx rijmt op blue)

(Hoe woede achtereenvolgens groeit, slinkt en weer opflakert door contact met pure schoonheid)

dhammavedin@gmail.com

De woede van de prille Dharmachari

Dagelijks vlam ik op van woede. Ik zou beter niet naar de radio luisteren. Iedereen windt zich op, maakt zich kwaad. De lockdown is te streng, niet streng genoeg. De jongeren zouden eerst het vaccin moeten krijgen. Waarom mogen de vliegtuigen vliegen en de kappers niet kappen? België is het slechtste land van de wereld.

Al die meningen. ik word er razend van.

Aspetti di vita quotidiana, **ira**

Aspecten van het dagelijks leven,
woede

Werk van een onbekende meester uit
de 14de eeuw

Pure schoonheid en diepe waarheid in één alinea van Annie Proulx

Zo gebeurde het. Ik hoorde om halfacht 's ochtends de *krantencommentaren* op de radio. Wat een ergerlijke banaliteiten. ik las direct daarna onderstaande alinea in *The Shipping News* van Annie Proulx¹. En las ze nog eens, geraakt door de kracht en de pracht ervan. En toen brak mijn razernij uit:

¹ vertaald als *Scheepsberichten*. In het Engels lees je de dialogen in het plaatselijk taaltje van de vissers van Newfoundland. Heel bijzonder.

Quoyle chopped at his secret path to the shore. Read his books. Played with his daughters. Saw briefly, once, Petal's vanished face in Sunshine's look. Pain he thought blunted erupted hot. As though the woman herself had suddenly appeared and disappeared. Of course she had, in a genetic way. He called Sunshine to him, wanted to take her up and press his face against her neck to prolong the quick illusion, but did not. Shook her hand instead, said "How do you do, and how do you do, and how do you do again?" Invoking Wavey, that tall woman. Made himself laugh with the child.

Quoyle hakte aan zijn geheime pad naar de kust. Las zijn boeken. Speelde met zijn dochters. Zag kort, eenmaal, Petals verdwenen gezicht in Sunshine's blik. Pijn waarvan hij dacht dat ze afgestompt was, barstte heet uit. Alsof de vrouw zelf plotseling was verschenen en verdwenen. Natuurlijk was dat gebeurd, genetisch gezien. Hij riep Sunshine bij zich, wilde haar oppakken en zijn gezicht tegen haar hals drukken om de korte illusie te verlengen, maar deed het niet. In plaats daarvan schudde hij haar de hand en zei: "Aangename kennismaking", "Aangenaam" en "Aangenaam" en "Aangenaam", nog eens. Zo haalde hij Wavey, voor de geest, die grote vrouw. Maakte zichzelf aan het lachen met het kind.

Context

Quoyle is een grote, zware, ingoede man. Hij is net met zijn tante en zijn twee dochttertjes, **Bunny** en **Sunshine**, uit de VS verhuisd naar het oude huis van die tante in Newfoundland (Canada). Hij bleef dol op de (verongelukte) moeder van zijn dochttertjes, **Petal**, al was ze een gewetenloos kreng. Ze minachtte en bedroog hem aan de lopende band.

De alinea beschrijft dat hij een ogenblik in zijn dochter Sunshine de trekken van haar moeder ziet en ontsteekt in brandende liefde. Hij wil in zijn dochter zijn geliefde omhelzen. Tegelijk weet hij dat hij in een illusie zit. De gedachte aan genetische verwantschap komt zelfs op. (Als lezer weten we ook dat de moeder haar twee dochttertjes voor veel geld had verkocht aan een pedofiel. En dat Quoyle zich daar natuurlijk ook van bewust is.)

Dit alles in één kort moment. De scherpe pijn die hem doorklieft sust hij door een grappige situatie na te spelen: de grote vrouw **Wavey** die enkele dagen geleden op bezoek kwam en zowel volwassenen als kinderen formeel de hand schudde en telkens herhaalde 'How do you do?'

De pijn van het zijn in enkele regels

De schrijfster weeft de gedachten en heftige emoties van haar personage in haar vertelling. In enkele seconden doorboort ons het hele bestaan: liefde, dood, verlangen, wanhoop, destructieve en constructieve gedachten.

Sadhu, Proulx, sadhu...

Ge doe da goe, Proulx

Annie Proulx →

Mijn razernij revisited

Ik las dit en begon geluidloos te roepen en tieren **dat in deze hele alinea meer waarheid staat dan in de hele weekendeditie van De Morgen en De Standaard samen!!!** Literaire en kunstbijlagen en lifestyle en mode inbegrepen.

En neem er die hedendaagse Vlaamse schrijfstertjes maar bij. En die interviewstertjes van Terzake. En VTM en Eurosong.

Is er nu echt **niemand** die begrijpt waarover het eigenlijk gaat?